

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

sp. zn. POZE-06046/2016-ERU

Praha dne 2. června 2016

č. j. 06046-3/2016-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení podle ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vedeném pod sp. zn. POZE-06046/2016-ERU s účastníkem řízení, kterým je držitel licence na výrobu elektřiny pan [redacted] (dále také „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, rozhodl

t a k t o:

I. Účastník řízení, pan [redacted], se v postavení držitele licence na výrobu elektřiny č. [redacted] v důsledku změny rozsahu vymezeného území stávající provozovny po datu nabytí právní moci licence v období nejméně od 31. 12. 2014, kdy došlo nejpozději ke změně vymezeného umístění provozovny s názvem [redacted] z vymezení – parcelního čísla [redacted], jak je uvedeno v platné licenci na změnu vymezeného území – parcelního čísla [redacted], dopustil spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona a to tím, že v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona neprodleně neoznámil předmětnou změnu Energetickému regulačnímu úřadu.

II. Podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení, kterým je pan [redacted], za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona **ukládá pokuta ve výši 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, č. ú.: 19-2421001/0710, variabilní symbol 4020032016.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, kterým je pan [redacted], **ukládá povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky,

O d ů v o d n ě n í

Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil dne 7. ledna 2016 kontrolu, jejímž předmětem bylo dodržování ustanovení § 9 a § 11 energetického zákona ze strany účastníka řízení, kterým je [REDAKCE]. Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán Úřadu dne 7. března 2016 protokol o kontrole č. [REDAKCE] (dále jen „protokol o kontrole“).

Po prostudování všech podkladů obsažených v kontrolním spisu sp. zn. [REDAKCE], který byl převzat do správního spisu dne 1. června 2016, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti a skutečnosti daného případu, a proto přistoupil v souladu s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

V rámci kontrolního zjištění vyplývajícího z protokolu o kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení podniká a provozuje výkon licencované činnosti v katastrálním území obce [REDAKCE], v oblasti výroby elektřiny na základě udělené licence č. [REDAKCE] ze dne 1. 7. 2013, která nabyla právní moci dne 19. 7. 2013 (dále jen „platná licence“).

V rámci provedené fyzické kontroly předmětné provozovny s názvem [REDAKCE] (dále jen „provozovna“) bylo zjištěno, že kontrolovaná provozovna je umístěna na pozemku parcelní číslo [REDAKCE], což neodpovídá údajům o vymezení, který je uveden v platné licenci, ve které je uvedeno vymezení – parcelní číslo St. [REDAKCE].

Provedenou fyzickou kontrolou Úřadu bylo dále zjištěno, že celkový instalovaný elektrický výkon provozovny je [REDAKCE] MW. Uvedená hodnota odpovídá hodnotě celkového instalovaného elektrického výkonu provozovny, který je uveden v platné licenci.

Účastník řízení zaslal dne 7. 3. 2016 vyjádření k nalezené nesrovnalosti v číslech parcel, ve kterém účastník řízení uvedl, že ze srovnání dvou uvedených čísel ([REDAKCE]) je jasné, že došlo k rozdělení původní parcely na díly, a uvedl, že toto rozdělení bylo provedeno v roce 2014 na žádost České republiky správce toku PVL, který v souvislosti s plánem vybudovat na jezu rybí přechod nechal zaměřit stávající stavbu jezu a při měření zaměřili geodetici i původní opěrnou stěnu mostku na parcele [REDAKCE] a jako opěrnou stěnu ji začlenili k této stavbě. Dále účastník řízení uvedl, že jelikož nebyl zadavatelem geodetických prací, byla tato informace pouze ústně oznámena na místě a ze strany ČR (správce toku PVL) o tom neobdržel žádné písemné vyjádření ani informaci, a uvedl, aby Úřad pro písemné podklady oslovil správce toku PVL nebo katastrální pracoviště v Táboře.

V rámci vedeného správního řízení (dále jen „příkazní řízení“) se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona v návaznosti na nesplnění povinností uvedených v § 9 odst. 1 téhož zákona.

Správního deliktu ve smyslu § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí

držitel licence tím, že neoznámí neprodleně Úřadu změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředloží o nich doklady nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle § 9 odst. 1 téhož zákona.

Ustanovení § 9 odst. 1 stanovuje držiteli licence povinnost neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence. Povinnost předložit doklady a požádat o změnu podle předchozí věty se nevztahuje na změny již zapsané v základních registrech a na nová energetická zařízení provozovatele přenosové soustavy, provozovatele přepravní soustavy, provozovatele distribuční soustavy a držitele licence na rozvod tepelné energie, která byla vybudována v rámci území, na nichž je příslušný provozovatel energetického zařízení držitelem odpovídající licence.

Ve vztahu k okamžiku naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu ze strany účastníka řízení, k němuž došlo v době účinnosti energetického zákona ve znění účinném do 31. 12. 2015, správní orgán uvádí, že otázku protiprávnosti daného skutku posuzoval podle energetického zákona ve znění účinném od 1. 1. 2016 (ve znění pozdějších předpisů), které je v daném případě pro pachatele (účastníka řízení) příznivější, neboť v daném případě se na účastníka řízení od 1. 1. 2016 nevztahovala dle § 9 odst. 1 energetického zákona povinnost předložit doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, protože tyto povinnosti se nevztahují na změny již zapsané v základních registrech. Ve vztahu k výše uvedenému správní orgán uvádí, že povinnost neprodleně oznámit všechny změny rozhodnutí o udělení licence Úřadu je však stále zachována a musí být bezpodmínečně plněna.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu především to, že v důsledku změny rozsahu vymezeného území stávající provozovny po datu nabytí právní moci platné licence v období nejméně od 31. 12. 2014, kdy došlo nejpozději ke změně vymezeného území provozovny z vymezení – parcelního čísla St. ■■■■■, jak je uvedeno v platné licenci na změnu vymezeného území – parcelního čísla ■■■■■, jak bylo zjištěno provedenou fyzickou kontrolou Úřadu, neprodleně tuto změny neoznámil v souladu s § 9 odst. 1 energetického zákona Úřadu, čímž se dopustil naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. b) téhož zákona.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené skutečnosti v souladu s kontrolním zjištěním Úřadu a závěry kontrolního orgánu vyplývajícími z kontrolního spisu sp. zn. ■■■■■ a zejména z protokolu o kontrole dospěl v rámci příkazního řízení k tomu, že není pochyb o formálním naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil tím, že předmětnou změnu neprodleně neoznámil Úřadu v souladu s § 9 odst. 1 téhož zákona.

Správní orgán se dále zabýval otázkou naplnění materiální stránky příslušných správních deliktů. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním

společensky nebezpečným (škodlivým). Z výše uvedeného vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

V daném případě účastník řízení porušil povinnost stanovenou v § 9 odst. 1 energetického zákona tím, že neprodleně neoznámil Úřadu výše uvedenou změnu týkající se změny údaje vymezeného území předmětné provozovny. Účelem uvedeného ustanovení je zajistit zájem společnosti na tom, aby držitel licence oznamoval změny podmínek spojených s vykonávanou licencovanou činností, a to zejména pokud se taková změna týká údaje uvedenému v rozhodnutí o udělení licence. Tímto způsobem a především plněním povinností vyplývajících z § 9 odst. 1 energetického zákona je na základě zákona zajištěno to, že výkon licencované činnosti ze strany držitelů licencí bude i v době po udělení licence vykonáván pouze v rozsahu a způsobem, který byl rozhodnutím o udělení licence povolen, a to v souladu s údaji uvedenými na platné licenci. Podstatou výše uvedené zákonné povinnosti je zajistit zejména ochranu zájmů společnosti na tom, aby licencovaná činnost byla vykonávána vždy po přezkoumání všech zákonem stanovených podmínek pro udělení licence v jejich rozsahu a v souladu s uvedenými údaji, které rozhodnutí o udělení licence obsahuje. Správní orgán s ohledem na výše uvedené proto v jednání účastníka řízení spatřuje určitou materiální nebezpečnost (škodlivost), která postačuje pro vyslovení závěru o existenci materiální stránky příslušného správního deliktu.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikty neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, však nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, tedy zánik odpovědnosti za spáchání příslušného správního deliktu. Lze tak konstatovat, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinností zabránil.

S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání ve výroku uvedeného správního deliktu.

Ohledně vyjádření účastníka řízení, které Úřad obdržel dne 7. 3. 2016 ve vztahu k nalezené nesrovnalosti, správní orgán uvádí, že uvedené skutečnosti nemají vliv na nesplnění zákonem stanovené povinnosti ze strany účastníka řízení, a vyjadřuje, že předmětem tohoto správního řízení není posuzování okolností, jakými ke změně vymezeného území předmětné provozovny došlo, ale to že účastník řízení tuto změnu neprodleně neoznámil Úřadu, a tím nesplnil zákonem stanovenou povinnost vyplývající z § 9 odst. 1 energetického zákona.

Za správní delikt dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona lze uložit podle § 91 odst. 14 písm. c) téhož zákona pokutu do výše 15 000 000 Kč. Při stanovení výše uložené pokuty přihlížel správní orgán ke všem výše uvedeným okolnostem a zjištěním projednávaného případu. Zejména v souladu s § 91d odst. 2 energetického zákona správní orgán přihlížel k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše uložené pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k posouzení otázky závažnosti správního deliktu a jeho následkům správní orgán uvádí, že skutečnost, že účastník řízení neprodleně neoznámil Úřadu výše uvedenou změnu vymezeného území, avšak žádným způsobem nezasáhl do změny technických parametrů předmětné provozovny, v důsledku čehož by došlo ke změně výše instalovaného výkonu předmětné provozovny v rozporu s platnou licenci, vyhodnotil správní orgán jako polehčující okolnost, a to zejména ve vztahu k případům, kdy se neprodleně neoznámené změny Úřadu týkají změny technických parametrů, v důsledku kterých dojde k navýšení instalovaného výkonu stávající provozovny v rozporu s platnou licenci.

Ve vztahu ke způsobu spáchání správního deliktu správní orgán uvádí, že účastník řízení je jako držitel licence povinen od okamžiku zahájení výkonu licencované činnosti znát a bezpodmínečně dodržovat příslušné právní předpisy vztahující se k provozu výkonu licencované činnosti, a to zejména energetický zákon, ze kterého mu plynou příslušná práva a povinnosti. Účastník řízení však neprodleným neoznámením změn Úřadu jednoznačně nesplnil svou zákonem stanovenou povinnost vyplývající z § 9 odst. 1 energetického zákona, což bylo ze strany správního orgánu vyhodnoceno jako přitěžující okolnost při stanovení výše uložené pokuty.

Správní orgán se dále zabýval otázkou délky trvání správního deliktu a dospěl k závěru, že protiprávní stav trval nejpозději od 31. 12. 2014 do dne zjištění předmětné změny ze strany Úřadu. Uvedenou délku trvání vyhodnotil správní orgán jako přitěžující okolnost při stanovení výše uložené pokuty.

Při stanovení výše uložené pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, a lze tedy konstatovat, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což správní orgán vyhodnotil jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že pokuta byla stanovena ve výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu, nelze v případě účastníka řízení, který je držitel licence na výrobu elektřiny, uvažovat o tom, že by pokuta pro účastníka řízení mohla mít likvidační charakter.

Po zvážení všech okolností případu byla správním orgánem pokuta stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu, tj. u samé dolní hranice možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň může vzhledem k závažnosti správního deliktu plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Dále je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

P o u č e n í

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Jiří Kreuzman
oprávněná úřední osoba